

ΣΤ

Ἡ Ἐνωσις ἀναγνωρίζεται ὡς Ὀργανισμὸς Δημοσίου Δικαίου. Διοικητικὰ Συμβούλια 13ον—16ον

Ἰούλιος 1934 – Δεκέμβριος 1939

Ὁ ἐν λόγῳ Νόμος 6129/1934, ὁ ἀναγνωρίζων τὴν Ἐνωσιν Ἑλλ. Χημικῶν ὡς Ὀργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου, ὅστις, ὡς ἐλέχθη, ὀφείλεται εἰς τὰς ἐπιμόνουσ ἐνεργείας τοῦ ὑπὸ τὸν Γ. Πανόπουλον Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰς προσωπικὰς σχέσεις τοῦ ἰδίου μὲ τὸν τότε Ὑφυπουργὸν Ἐθν. Οἰκονομίας Στ. Στεφανόπουλον, ἔχει καταστή ἤδη πραγματικότης καὶ ἀποτελεῖ, ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1934, ἀφετηρίαν νέας ἐποχῆς διὰ τὴν Ἐνωσιν. Βάσει τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νέου Νόμου ὀριζομένων, ὡς πρῶτον μέτρον ἐπιβάλλεται ἡ ἐντὸς τακτικῆς προθεσμίας ἐκλογή νέου Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἡ κατάρτισις ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως.

Ἡ σχετικὴ Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 22αν Ἰουλίου 1934 εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ι. Παπουτσοπούλου. Μετὰ τινὰς συζητήσεις καὶ διαξιφισμοὺς ἡ Συνέλευσις προχωρεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν, αἵτινες ἄλλωστε ἀποτελοῦν καὶ τὸ μόνον θέμα τῆς ἡμερησίας τῆς διατάξεως. Ἡ παρουσία τῶν μελῶν εἶναι πολυπληθεστέρα ἀπὸ ἄλλοτε. Ψηφίζουν ἐν ὄλῳ 214, οἵτινες ἀναδεικνύουν κατὰ σειρὰν τοὺς ἐξῆς: Στ. Ἀρβανίτην, Γ. Πανόπουλον, Ἄγγ. Δημητρίου, Ἰω. Παπουτσοπούλου, Νώτην Σαμαρᾶν, Ἄγγ. Μαρανήν, Ι. Κανδήλην, Γ. Μουζάκην καὶ Ἀθ. Μπουσβάρου.

Κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τούτου παρουσιάζεται διάθεσις παραιτήσεως ὀρισμένων ἐκ τῶν ἐκλεγέντων μελῶν του, ἀλλὰ τελικῶς διευθετεῖται τὸ θέμα καὶ ἀποφασίζεται ἡ παραμονὴ αὐτοῦ ὑπὸ μορφήν ὑπηρεσιακῆν, ἀκεραίου, ὡς ἐξελέγη, μὲ κυριωτέραν ἐπιδίωξιν τὴν ταχεῖαν κατάρτισιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ. Κατόπιν τῆς τοιαύτης καθορισθείσης ἀποστολῆς του προχωρεῖ εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ Προεδρείου του ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος Γ. Πανόπουλος, Ἀντιπρόεδρος Ι. Παπουτσοπούλος, Γεν. Γραμματεὺς Ι. Κανδήλης, Ταμίας Ἄγγ. Δημητρίου καὶ Εἰδ. Γραμματεὺς Στ. Ἀρβανίτης. Ἐν συνεχείᾳ καταρτίζεται Ἐπι-

τροπή διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου τοῦ Κανονισμοῦ ἐκ τῶν Ι. Κανδήλη, Α. Δημητρίου καὶ Γ. Μουζάκη.

Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἀπασχολεῖται καὶ μὲ ποικίλα τρέχοντα θέματα καὶ κυριώτερον μὲ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισιν τῶν διατάξεων τοῦ καταρτιζομένου κανονισμοῦ, αἰτινες, μετὰ τὴν συγγραφὴν των παρὰ τῆς ἀρμοδίας τοῦ Συμβουλίου Ἐπιτροπῆς, τίθενται ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ προοδευτικῶς, πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν. Ἡ ἐν λόγῳ ἐργασία ἔχει ἤδη συμπληρωθῆ κατὰ τὸν Νοέμβριον 1934, προκειμένου δὲ ὁ κανονισμὸς νὰ τύχῃ τῆς τελικῆς ἐπιψηφίσεως διὰ Γενικῆς Συνελεύσεως τὸ σχέδιόν του ἐκτυποῦται καὶ ἀποστέλλεται πρὸς μελέτην εἰς ὅλα τὰ μέλη.

Ἦδη ἀπασχολεῖ τὸ Διοικ. Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον, καὶ τὸ θέμα τῶν παρὰ τῶν χημικῶν ἐκτελουμένων βιοχημικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἀναλύσεων. Ἀποφασίζεται σχετικῶς ἡ κατάρτισις σχεδίου Διατάγματος καθορίζοντος τὰς συναφεῖς ἀρμοδιότητος, ὑπὸ μορφήν ἐκτελεστικοῦ τοῦ Νόμου 6129. Πρὸς τοῦτο τὸ Διοικ. Συμβούλιον συνεργάζεται μετὰ Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐκ τῶν Κ. Μακρῆ, Κ. Πατρικιᾶδῃ καὶ Π. Ρούνιου, τὸ δὲ καταρτισθὲν σχέδιον, κατὰ Δεκέμβριον 1934, εἶναι πλέον ἔτοιμον καθ' ὅλα, ὥστε νὰ ἐπιδιωχθῆ ἡ ἔγκρισίς του.

Τὸ ἐκκρεμοῦν ἀπὸ μακροῦ θέμα τῆς ἰδρύσεως Ταμείου Συντάξεως Χημικῶν τίθεται ἐκ νέου ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμοδίων διὰ σχετικῆς παρουσιάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν Στ. Στεφανόπουλον. Οὗτος ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον καὶ προτείνει τὴν συνένωσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐτέρου, τοῦ συγγενοῦς πρὸς τοὺς χημικούς, κλάδου τῶν Μηχανικῶν. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιδίωξιν αὐτὴν τίθεται ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὸ σχέδιον Διατάγματος περὶ λειτουργίας χημικῶν ἐργαστηρίων, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπίσης μελετηθῆ παρὰ τῆς Ἐνώσεως.

Κατὰ τὴν 16ην Δεκεμβρίου 1934 συνέρχεται ἡ εἰδικῶς κληθεῖσα Γεν. Συνέλευσις μὲ μόνον θέμα τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, ὅστις καὶ ἐγκρίνεται μὲ ἐλαφρὰς μόνον τροποποιήσεις τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου.

Ταύτην ἐπακολουθεῖ νέα Γεν. Συνέλευσις, κατὰ τὴν 17ην Φεβρουαρίου 1935, προεδρευομένη παρὰ τοῦ Δ. Χαϊμαντᾶ. Μετὰ τὴν λογοδοσίαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τὴν συζήτησιν τῶν διαφόρων ἐκκρεμούντων θεμάτων, ἐπαναφέρονται πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν ὀρισμένοι διατάξεις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην Γεν. Συνέλευσιν κατ' ἀρχὴν ψηφισθέντος κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως. Ἐκεῖναι αἰτινες δὲν ἐγένοντο δεκταὶ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ἡ Συνέλευσις συζητεῖ καὶ προχωρεῖ εἰς τελικὴν διατύπωσιν αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ τροποποιήσεων περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπευσις τῆς μειοψηφίας, ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας κατατιθεμένων ψηφοδελτίων, διὰ συμμετοχῆς δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ μειοψηφήσαντος. Ἡ τοιαύτη πρόβλεψις δὲν ὑφίστατο ἐν τῷ σχεδίῳ.

Ἡ Συνέλευσις ἐν τέλει, διὰ ψηφίσματός της, ὑποβάλλει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὰ αἰτήματά της, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται ἡ ἰδρυσις ἀγορανομικοῦ χη-

μείου, ἢ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸ Γεν. Χημεῖον τοῦ Κράτους ὑπηρετούντων χημικῶν, ἢ μονιμοποιήσις τῶν ὡς ἐκτάκτων ὑπηρετούντων εἰς τὰ κρατικὰ ἐργαστήρια, ἢ πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου 3518 καὶ ἄλλα.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ὑποβάλλεται ἐπίσης πρότασις παρὰ τοῦ Ι. Μπαρδάνη περὶ ἀμέσου ἐκδόσεως παρὰ τῆς Ἐνώσεως περιοδικοῦ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὑποβάλλει ἀκολουθῶς τὴν παραίτησίν του ἵνα δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν ἀναδείξεως νέου, βάσει τοῦ ἐγκριθησομένου κανονισμοῦ, ἀπαρτισθησομένου ἀπὸ ὄλους ἐκείνους, οἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ προσφέρουν μετὰ ζήλου τὰς ὑπηρεσίας των ὑπὲρ τοῦ κλάδου.

Αἱ ἐνέργειαι τῆς Διοικήσεως συνεχίζονται. Μεταξὺ αὐτῶν ἡ διαμαρτυρία διὰ τὴν διὰ Νόμου ἴδρυσιν Ναυτικοῦ Χημεῖου ἐπανδρουμένου δι' ἀξιωματικῶν μετεκπαιδευθησομένων ὡς χημικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐπίσης ἡ δι' ἐγκυκλίου ἐνημέρωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως, ὅτι ἐφ' ἐξῆς, δυνάμει τοῦ Νόμου 6129, ἡ πρὸς αὐτὴν συνδρομὴ των, ἐκ δρχ. 300 ἐτησίως, καθίσταται ὑποχρεωτικὴ. Ἡ ἐγκρισὶς τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως, ὡς τελικῶς διεμορφώθη, πραγματοποιεῖται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 32720 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἥδη δὲ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου μὲ συμμετοχὴν, διὰ πληρεξουσίων, ὄλων τῶν χημικῶν τῆς Χώρας, κατὰ τὰ προβλεπομένα ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ὄχι ὡς πρότερον μόνον ἐκ τῶν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς πρωτεύουσῃς κατοικούντων.

Τὴν 21ην Ἰουλίου 1935 πραγματοποιοῦνται, εἰς τὸ κτίριον Ἐμποροῦπαλλήλων τῆς Πλατείας Μητροπόλεως, αἱ προκηρυχθεῖσαι βάσει τοῦ νέου Κανονισμοῦ ἀρχαιρεσίαι Διοικ. Συμβουλίου, διεξαχθεῖσαι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Εἰς αὐτὰς ἐψήφισαν 125 χημικοί, προσελθόντες αὐτοπροσώπως, καὶ 49 ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ πληρεξουσίων. Μὲ διακύμανσιν ψήφων ἀπὸ 149 μέχρις 103 ἐξελέγησαν οἱ ἐξῆς: Χαριλ. Στεριόπουλος, Ν. Καρνής, Μ. Παλαιογιάννης, Κ. Σακελλαριάδης, Α. Κώνστας Ν. Ζάρπας, Γ. Τζήμας, Γ. Γεωργακόπουλος καὶ Κ. Μακρῆς. Συμφώνως πρὸς τὸν νέον κανονισμὸν οἱ δύο τελευταῖοι θεωροῦνται ἀναπληρωματικοὶ καὶ ἀντικαθίστανται ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ διὰ τῶν δύο κατὰ σειρὰν ἐπομένων Π. Κιάρη καὶ Π. Λεονταρίτη. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω θμελοῦς Συμβουλίου, τῆς 7ης Αὐγούστου, συνεκροτήθη τὸ Προεδρεῖον του ὡς ἀκολουθῶς: Πρόεδρος Ν. Ζάρπας, Ἀντιπρόεδρος Κ. Σακελλαριάδης, Γεν. Γραμματεὺς Ν. Καρνής, Ταμίας Π. Λεονταρίτης καὶ Κοσμητῶν Μ. Παλαιογιάννης.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων, ἅτινα ἀμέσως τὸ ἀψηχόλησαν, εἶναι τὸ περὶ «Βιοχημικῶν». Πρὸς τοῦτο λαμβάνει χώραν παρουσιάσις εἰς τὸν Ἐφουπουργὸν Ἐγγεινῆς Ι. Νικολίτσαν, καθ' ἣν διαπιστοῦται ἀντίθεσις τῶν ἀρμοδιῶν, μὲ μόνην παραχώρησιν τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῶν ἀναλύσεων, αὐτῆς τῆς κατηγορίας, διὰ τοὺς ἥδη ἀσκοῦντας τὴν εἰδικότητα. Ἀποφασίζεται ἡ σύνταξις καὶ ὑποβολὴ ὑπομνήματος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἰδρυθείσης Ἐνώσεως Χημικῶν Βιολόγων - Μικροβιολόγων, ἥτις κινεῖται δραστηρίως καὶ ἤδη ἀριθμεῖ 52 μέλη.

Ἄκολουθεῖ τὸ θέμα τῶν γεωπόνων, εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ πληροφoρίας πρόκειται νὰ ἀνατεθοῦν καθήκοντα χημικῶν εἰς τὰ Ἐργοστάσια Οἰνοποιίας, Ἐλαιουργίας καὶ Σαπωνοποιίας. Ἐπίσκεψις πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργ. Γεωργίας Κριμπᾶν ἀποκαλύπτει τὴν ὑφισταμένην βαθεῖαν ἀντίθεσιν ἀντιλήψεων. Ὑποστηρίζεται παρ' αὐτοῦ, ὅτι οἱ γεωπόνοι, διδασκόμενοι ἀμπελοργάν, οἰνοποιίαν καὶ ἐλαιοκομίαν, εἶναι ἱκανοὶ καὶ διὰ τὰς σχετικὰς βιομηχανοποιήσεις. Ἐπὶ τοῦ θέματος προσφέρεται πρόθυμος συμπαραστάσις καὶ ἐκ μέρους τοῦ Καθηγητοῦ Δ. Χόνδρου, ὅστις συνδέεται μετὰ τοῦ Β. Κριμπᾶ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Θεοδορίδου.

Νέα ἐπιδιώξεις εἶναι ἀκόμη ἡ ἀντιπροσώπευσις τῆς Ἐνώσεως διὰ δύο μελῶν τῆς εἰς τὸ Ἄνωτ. Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον καὶ πρὸς τοῦτο τὸ Συμβούλιόν τῆς προβαίνει εἰς σχετικὸν διάβημα.

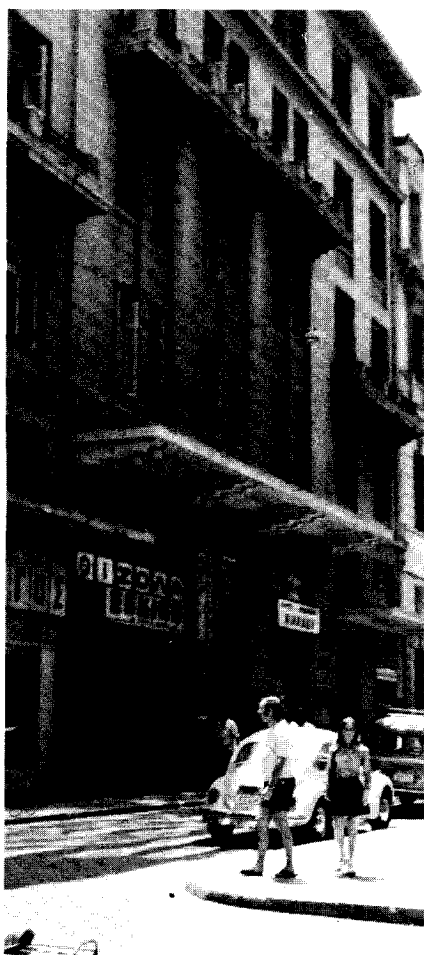
Ἡ Ἐνωσις κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον ἔχει ἀποκτήσει γραφεῖον διὰ τὸ Συμβούλιόν τῆς, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπελλοῦ 4. Ἦδη γίνεται σκέψις περὶ εὐπροσωπότηρας στεγάσεως αὐτῆς, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων χημικῶν συλλόγων, ἥτοι τοῦ πρὸ καιροῦ ἰδρυθέντος Συνδέσμου Χημικῶν Βιομηχανίας καὶ τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν Βιολόγων - Μικροβιολόγων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς συμμετοχῆς καὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἀπαιτηθησομένας δαπάνας.

Κατὰ τὸν Νοέμβριον 1935 παραδίδεται τὸ σχέδιον ὀργανισμοῦ, διὰ τὴν διαμόρφωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ μελετωμένου ὅπως ἐκδοθῆ περιοδικοῦ, συνταχθέντος παρ' Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν Ι. Κανδήλην. Ἀποφασίζεται ὅπως ὁ Ὄργανισμὸς ἐγκριθῆ παρ' εἰδικῶς συγκληθησομένης Γενικῆς Συνελεύσεως.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐπισκέπεται τὸν Πρωθυπουργὸν Γ. Κονδύλην καὶ τοῦ ἀναπτύσσει τὰ αἰτήματά τοῦ κλάδου, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὸ διὰ τὴν ἰδρυσιν Ταμείου Συντάξεων Χημικῶν, διὰ τὸ ὅποιον ἡ Ἐνωσις ἔχει ἐπὶ μακρὸν ἀκάρπως ἀγωνισθῆ. Ὁ Κονδύλης δεικνύει ἐνδιαφέρον καὶ εἰδικῶς διὰ τὸ τελευταῖον αἶτημα παραπέμπει τὸ Συμβούλιον εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας Γ. Καρτάλην. Μετὰ πολλὰς προσπάθειας ἐπιτυγχάνεται συνάντησις μετὰ τοῦ ἀρμοδίου αὐτοῦ Ὑπουργοῦ. Οὗτος εὐρίσκειται σύμφωνος μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἐνώσεως καὶ υἱοθετεῖ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Ταμείου.

Συνεχίζονται αἱ ἐνέργειαι διὰ τὰ θέματα ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικῶς διὰ τὸ Ἐδαφολογικὸν αὐτοῦ Ἐργαστήριον. Ἐπίσης διὰ τὰ θέματα τῶν βιοχημικῶν συνεργάζεται τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν καὶ προβαίνει εἰς κοινὰ διαβήματα. Περὶ τὸ τέλος τοῦ 1935 διαφωνία δημιουργοῦνται μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκφράζεται καὶ ἡ δυσφορία μελῶν τινῶν αὐτοῦ διὰ τὰς μακρὰς περιόδους ἀπουσίας τοῦ Προέδρου Ν. Ζάρπα ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν του*. Ὁ σύμβουλος πάλιν Χ. Στεριόπουλος δι'

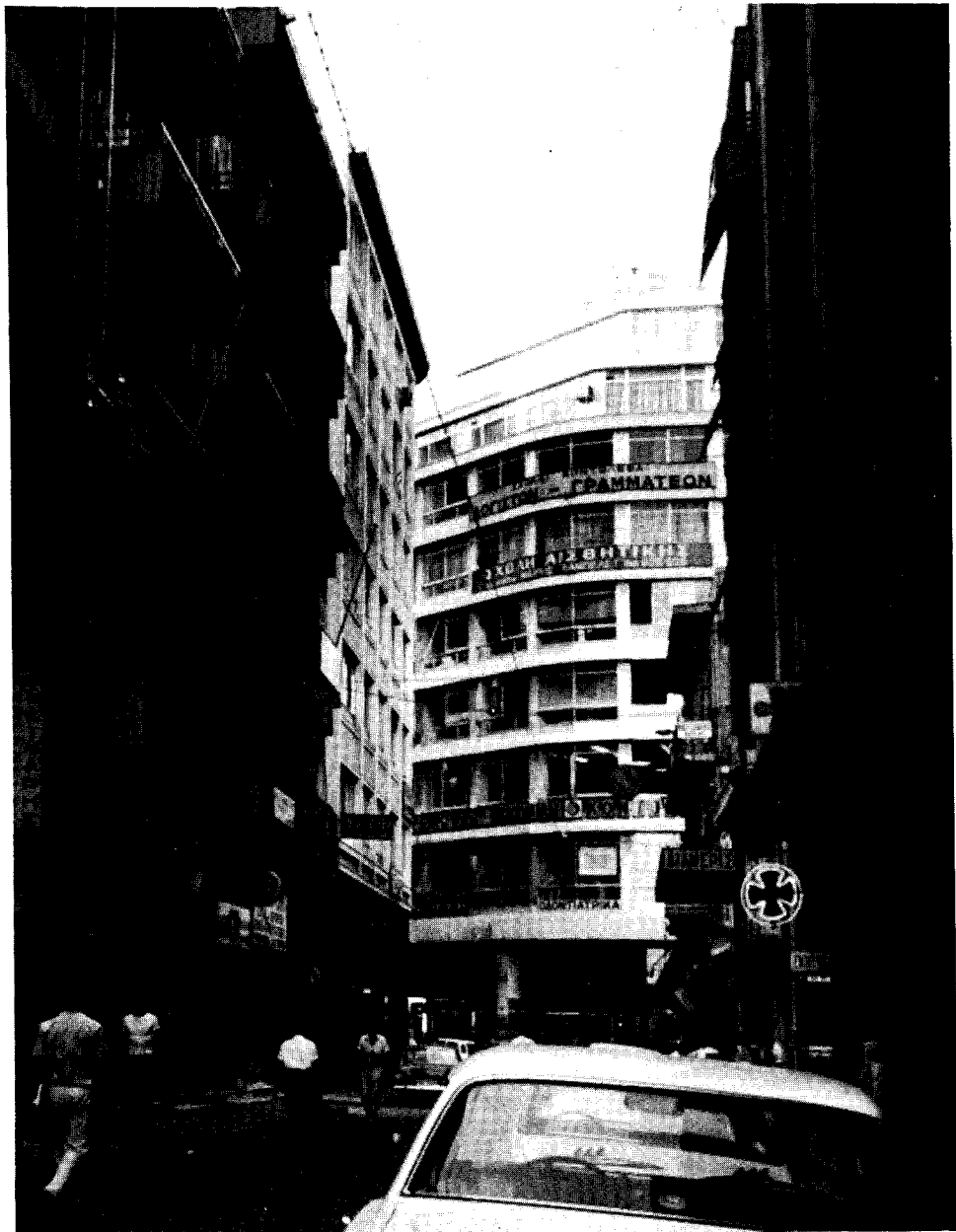
* Οἱ δυσφοροῦντες διὰ τὰς συχνὰς ἀπουσίας τοῦ Προέδρου Ν. Ζάρπα ἠγνόουν τότε ὅτι αὐταὶ ὀφείλοντο εἰς τὴν αἰφνιδίαν προσβολὴν του ὑπὸ βαρείας ἀσθενείας, ἣτις καὶ τὸν ὠδήγησε πολὺ συντόμως εἰς τὸν τάφον.



Το κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπελλοῦ 4, ὅπου ἐπὶ τὴν διάστημα τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως κατὰ τὸ 1935 (Φωτογραφία σύγχρονος).



Τὸ κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐπόλιδος 14, ὅπου τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως κατὰ τὸ 1936. Ἦσαν ἐγκατεστημένα εἰς δύο δωμάτια τοῦ 2ου ὀρόφου ἐπὶ τῆς πλευρᾶς πρὸς τὴν ὁδὸν Κλεισθένους (Φωτογραφία σύγχρονος).



Τό κτίριον επί τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10, ὅπου, εἰς τόν 2ον ὄροφον αὐτοῦ, ἐγκατεστάθησαν καί παρέμειναν τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως ἀπό τοῦ τέλους τοῦ 1936 μέχρι τοῦ θέρους 1963.



Ἐκδρομὴ μελῶν τῆς Ἑνώσεως εἰς Αἰγίον-Πάτρας κατὰ Νοέμβριον 1936. Οἱ ἐκδρομεῖς εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐν Πάτραις βιομηχανίας ΒΕΣΟ.

Τὸ κοινὸν γεῦμα τῶν ἐκδρομῶν χημικῶν εἰς τὸ Γηροκομεῖο Πατρῶν, κατὰ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Νοεμβρίου 1936.

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

Διοικητική Έστιαρος: Ι. Ν. Σπυριδιώνης, Γ. Δ. Κενόβλης, Α. Δ. Σπυριδιώνης, Χ. Α. Σταρίσκουλης, Ν. Σ. Καραής

ΤΑ ΑΣΤΑΘΜΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Υπό του κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΖΕΓΓΕΛΗ, Μέλους τής 'Ακαδημίας
Τακτ. καθηγητού τής 'Ανωτάτου Χημείας εν τῷ Πανεπιστημίῳ 'Αθηνῶν

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἤδη τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος ἤρχισε νὰ καταφαίνεται—ἰδίως δὸσον ἀφορᾷ τὰ προβλήματα τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἀτομικοῦ μικροκόσμου—ἡ ἀνεπάρκεια τῆς λεγομένης κλασσικῆς φυσικῆς καὶ ἡλεκτροδυναμικῆς πρὸς ἱκανοποιητικὴν ἐξήγησιν νέων φαινομένων, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην ἀνεκαλύπτοντο καὶ ἀνεκάλυπτονται.

Ἐπιπλέον προέκυψε ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναθεωρήσεως θεμελιωδῶν ἀρχῶν καὶ νόμων τῆς φυσικῆς καὶ τῆς ἀναπροσαρμογῆς αὐτῶν ἐντὸς νέου ἐπιστημονικοῦ πλαισίου περιλαμβανόντος καὶ τὰ φαινόμενα, ὅσα καταθῆναι ἔφαινοντο παρεκκλίνοντα τὸν τίτλος ὡς ἀπαρτηθέντων θεωρουμένων ἑσωνδῶν ἀρχῶν τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης. Οὕτως ἀνεπτυχθῆσαν καὶ ἐπρωτάθησαν νέαι μηχανικαὶ, ἡ κβαντομηχανικὴ καὶ ἡ θβαντομηχανικὴ, ὡς καὶ ἡ ἀτομικὴ φυσικὴ τῆς ἐνέργειας καὶ τῆς

καὶ δὲν ἀνευρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰ σχετικὰ ἐκτενῆ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα.

Ἡ μελέτη αὕτη διαίρειται εἰς σειρὰν ὀρθῶν ἀυτάτων. Ἐκαστὸν τούτων περιλαμβάνει ὀρισμένη τάξεως φυσικοχημικὰ φαινόμενα τοῦ μικροκόσμου εἰς τὰ ὅποια ἐν πολλοῖς ἐμφανίζεται ἀδυναμία τῶν ἀρχῶν τῆς κλασσικῆς φυσικῆς θύως τὰ φαινόμενα, καὶ ἀνάγκη εἰσαγωγῆς καινοτομιῶν, τὴν παραγωγήν τῶν ὁποίων ἐπιβάλλει κυρίως ἡ διπλῆ μορφή τῆς ἀκτινοβολίας.

Α΄.

ΑΤΟΜΙΚΗ ΦΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

1. Κόσμος αἰσθήσεων καὶ φαντασίας.



Ἡ πρώτη σελὶς τοῦ πρώτου τεύχους (Μαΐου 1936) τοῦ Περιοδικοῦ «Χημικὰ Χρονικὰ» μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Ζέγγελη.

Ἡ πρόσοψις τοῦ ταπεινοῦ κτιρίου, ὅπου τὸ πρῶτον τυπογραφεῖον τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοῦ Γεωργ. Ξένου, ἐπὶ τῆς οδοῦ Βιργινίας Μπενάκη 9. Τυπογραφεῖον ἐκ τῶν ὀλίγων εἰδικευμένων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὴν ἐκτύπωσιν χημικῶν καὶ ἄλλων τεχνικῶν συγγραμμάτων.

υπομνήματός του καταφέρεται κατά ώρισμένων εν τῷ Συμβουλίῳ συναδέλφων του, χαρακτηρίζων αὐτοὺς ὡς ἀδρανοῦντας. Ἀποτέλεσμα ὄλων αὐτῶν τῶν συζητήσεων εἶναι αἱ παραιτήσεις τῶν Ν. Ζάρπα καὶ Χ. Στεριοπούλου καὶ ἡ εἴσοδος ἐν τῷ Διοικ. Συμβουλίῳ, κατὰ Δεκέμβριον 1935, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν, τῶν ἀναπληρωματικῶν Γ. Γεωργακοπούλου καὶ Κ. Μακρῆ. Ἐπακολουθεῖ ἀναμόρφωσις τοῦ Προεδρείου, τοῦ Ι. Σακελλαριάδη ἐκλεγομένου Προέδρου καὶ τοῦ Α. Κώνστα καταλαβόντος τὴν θέσιν τοῦ Ἀντιπροέδρου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶναι καὶ ἡ καταπολέμησις τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς Κυβερνήσεως Κονδύλη διὰ τοῦ ὁποίου περιορίζεται ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐξέλιξις τῶν γυναικῶν. Πρὸς τοῦτο ζητεῖται, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν σχετικῶν ἐνεργειῶν, ἡ συμπαραστάσις τῶν κυριῶν Ζωῆς Μελά - Ἰωαννίδη καὶ Κατίνας Γεωργακοπούλου. Ἐπίσης ὑποβάλλεται διαμαρτυρία τῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ περὶ οἴνου Συνέδριον τῆς Μαδρίτης μόνον διὰ γεωπόνων ἄνευ τῆς παρουσίας χημικοῦ.

Τὸ νεοῖδρυθὲν Ἀγορανομικὸν Χημεῖον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν δημιουργεῖ συζητήσεις καὶ τὸ Συμβούλιον κατὰ πλειοψηφίαν συμφωνεῖ ὅπως τοῦτο διαχωρισθῆ καὶ ἀνεξαρτητοποιηθῆ τοῦ Γεν. Χημεῖου τοῦ Κράτους. Ἐτοιμον εἶναι ἐπίσης τὸ σχέδιον τοῦ περὶ Ταμείου Συντάξεων Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπονται εἰσφοραὶ μόνον ἀπὸ μέρους τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἡσφαλισμένων.

Ὡς πρὸς τὸ περιοδικὸν ἔχει ἤδη καταρτισθῆ παρὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἡ προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ του ἐκ τῶν Δ. Δάλμα, Ι. Κανδήλη, Α. Δημητρίου, Ι. Μπαρδάνη καὶ Α. Κώνστα.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1936 καὶ ἡ ἐτησίᾳ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 9ην Φεβρουαρίου εἰς τὸ Βαρβάκειον Λύκειον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γ. Παπαδημητρακοπούλου.

Κατ' αὐτὴν ἀναγιγνώσκειται ἡ λογοδοσία ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐπακολουθεῖ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν, μὲ ὡρισμένας ἐπικρίσεις ἐκ μέρους τινῶν τῶν παρισταμένων, ἀλλὰ καὶ ἐπικρότησιν τῶν ἐπιτυχῶς συντελεσθέντων, ἐκ μέρους τῆς μεγάλης πλειοψηφίας αὐτῶν. Ἀκολουθῶς ψηφίζεται, μὲ ἐλαφρὰς τινὰς τροποποιήσεις, τὸ σχέδιον τοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ τὸ ἐκδοθησόμενον Περιοδικὸν καὶ ἐκλέγεται ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ του. Δι' αὐτὴν ἀναδεικνύονται οἱ Γ. Καραγκούνης, Ι. Κανδήλης, Ζωὴ Μελά - Ἰωαννίδη καὶ Χ. Στεριόπουλος καὶ ὡς ἀναπληρωματικοὶ αὐτῶν οἱ Ἄντ. Σαραντίτης καὶ Ι. Ζαγανιάρης.

Νέα Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 22αν Μαρτίου 1936 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐμμ. Φραγκάκη μὲ ἀντικείμενον τὴν ἔγκρισιν τῆς οικονομικῆς ἐνίσχύσεως, ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐνώσεως, τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὴν ψήφισιν τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων. Διὰ τὸ περιοδικὸν ἐγκρίνεται ἡ αἰτηθεῖσα πίστωσις τῶν δραχμῶν 50.000. Συζητεῖται ἀκολουθῶς ἡ αἰτία ἢ προκαλέσασα τὴν ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Περιοδικοῦ παραίτησιν τοῦ Καθηγητοῦ Γ. Καραγκούνη. Κατὰ τὴν γνώμην του δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένη ἢ συνέκδοσις, εἰς κοινὸν τεύχος, τοῦ ἐπιστημονι-

κού μέρους αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ. Ἡ τοιαύτη ὁμως ἀλλαγὴ θὰ ἐγίνετο κατὰ παράβασιν τοῦ προσφάτως ψηφισθέντος Ὄργανισμοῦ του καὶ θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας, ἥτις θεωρεῖ τὸν χωρισμὸν αὐτὸν ἀσύμφορον διὰ τὸν κλάδον. Κατόπιν τῆς ἐμμονῆς τοῦ Καραγκούνη εἰς τὰς ἀπόψεις του ἡ παραίτησις του ἐγένετο ἀναγκαστικῶς δεκτὴ. Κατόπιν τούτου ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ ἀνεμορφώθη διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐπιλαχόντων, ὡς ἐξῆς : Πρόεδρος αὐτῆς Ι. Ζαγανιάρης, Γραμματεὺς Συντάξεως Ι. Κανδήλης καὶ μέλη Α. Σαραντίτης καὶ Χ. Στεριόπουλος. Μετὰ τὸ θέμα τοῦ περιοδικοῦ ἡ Γεν. Συνέλευσις συζητεῖ καὶ ἐγκρίνει τὸ σχέδιον τοῦ Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ἐπιλύεται ἐπίσης ὀριστικῶς τὸ ἀνακῦψαν θέμα περὶ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐκλεγέν κατὰ Ἰούλιον 1935 συμπληρῶνει κανονικῶς τὴν διετίαν κατὰ Ἰούλιον 1937. Ἀποφασίζεται ὅπως ὡς λήξις τῆς θητείας του θεωρηθῆ ὁ Ἰανουάριος 1937, ὥστε νὰ ἰσχύσουν ἐφ' ἐξῆς τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐνώσεως περὶ διενεργείας ἐκλογῶν ἀνά διετίαν καὶ συγκεκριμένως κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου δευτέρου ἔτους.

Ἐν τῷ μεταξύ κυκλοφορεῖ τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐνώσεως «Χημικὰ Χρονικὰ» κατὰ τὴν 1ην Μαΐου 1936 καὶ τυγχάνει θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ γενικῆς ἱκανοποιήσεως. Τὸ πρῶτον ἄρθρον εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος εἶναι τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ - Καθηγητοῦ Κ. Ζέγγελη καὶ τὸ πρῶτον ἄρθρον εἰς τὸ ἐπαγγελματικὸν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας Γρ. Κασσιμάτη.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον 1936 λαμβάνει χώραν ἐπεισόδιον μετὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας Γρ. Κασσιμάτη καὶ Ἐπιτροπῆς ἐκ χημικῶν, ἥτις εἶχε παρουσιασθῆ ἵνα τὸν παρακαλέσῃ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ πάντοτε σχολάζοντος σχεδίου Νόμου περὶ Ταμείου καὶ νὰ συζητήσῃ τὰ ἄλλα ἐκκρεμῆ αἰτήματα τοῦ κλάδου. Ὁ Ὑφυπουργὸς ἀπαντᾷ μετὰ νευρικότητος καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ, διαπιστωμένης τῆς στασιμότητος τῶν θεμάτων, ἀποχωρεῖ διαματυρομένη διὰ τὴν μὴ ἐκ μέρους του ἐκπλήρωσιν παλαιότερων ὑποσχέσεών του.

Κατὰ Ὀκτώβριον 1936 δημιουργεῖται κρίσις εἰς τὰς σχέσεις μετὰ χημικῶν καὶ χημικῶν μηχανικῶν ἐξ ἀφορμῆς προσπάθειας τῶν τελευταίων ὅπως δι' εἰδικὸν Νόμου ἀποκτήσουν ἐπαγγελματικῶς πλεονεκτικὴν θέσιν. Πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς ἀντιθέσεως αὐτῆς λαμβάνουν χώραν πολλαὶ ἐπαφαὶ μετὰ τῆς Ἐνώσεως καὶ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου, τελικῶς δὲ ἡ διαφορὰ διευθετεῖται.

Τὰ γραφεῖα τῆς Ἐνώσεως ἔχουν ἀπὸ ἔτους μεταφερθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐπόλιδος 14 κτίριον, ἥδη δὲ μελετᾶται ἡ ἐνοικίασις καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν εἰς τὸν 2ον εὐρύχωρον καὶ πολυτελεῖ ὄροφον, τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάνιγγος 10 κτιρίου. Αἱ διαπραγματεύσεις κατέληξαν εἰς εὐνοϊκὴν συμφωνίαν χάρις εἰς τὴν φιλικὴν παρέμβασιν τοῦ κοσμητοροῦ Μ. Παλαιογιάννη. Τελικῶς τὸ συμβόλαιον τῆς ἐνοικιάσεως ὑπογράφεται καὶ ἡ μεταφορὰ διενεργεῖται κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1936. Τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1937 εορτάζονται πανηγυρικῶς τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας ἐγκα-

ταστάσεως τῶν γραφείων καὶ τοῦ Ἐντευκτηρίου τῆς Ἐνώσεως ἐνώπιον Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων ἐπισήμων καὶ κεκλημένων.

Τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1937 συνέρχεται ἡ ἐτησία τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κ. Δοσίου κατὰ τὴν ὁποίαν, μετὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τὰς ἐπακολουθούσας ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις, προκηρύσσονται αἱ ἀρχαιρεσίαι, πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ νέου, διὰ τὴν 21ην Μαρτίου 1937. Αἱ ἀρχαιρεσίαι αὐταὶ ἀναδεικνύουν Διοικ. Συμβούλιον μὲ τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν : Πρόεδρος Ἄν. Κώνστας, Ἀντιπρόεδρος Χαρ. Μαυρειδόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ν. Καρνής, Ταμίας Μ. Παλαιογιάννης, Κοσμήτωρ Ἄπ. Διαλυσμάς καὶ Μέλη Γ. Γεωργακόπουλος, Κ. Μακρῆς, Δ. Καραθανάσης καὶ Κ. Φράγκος.

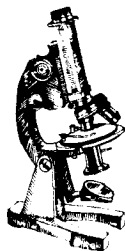
Ἡ Ἐνωσις κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν εὐρίσκεται ἐν πλήρει δραστηριότητι, παρακολουθοῦσα καὶ ἐργαζομένη διὰ τὰ ποικίλα ἐκκρεμοῦντα καὶ συνεχῶς ἀνακύπτοντα θέματα τοῦ κλάδου. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1937 ὑποβάλλεται ἐκ νέου τὸ σχέδιον Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεων, τὸ ὁποῖον καὶ διαβιβάζεται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον πρὸς περαιτέρω μελέτην. Αἱ πληροφορίαι ὅμως εἶναι δυσμενεῖς κατόπιν τῆς γενικῆς κυβερνητικῆς ἀποφάσεως περὶ μὴ ἐφ' ἑξῆς ἰδρύσεως ἄλλων συνταξιοδοτικῶν ταμείων.

Τὸν Μάρτιον τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἔχει ἐτοιμάσει καὶ τὸ σχέδιον τοῦ Νόμου περὶ λειτουργίας χημικῶν Ἐργαστηρίων. Ἐπίσης νέαι συζητήσεις ἀρχίζουν περὶ τοῦ Βιοχημικοῦ, κατόπιν τῆς παρὰ τοῦ Ἀνωτ. Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου διενεργουμένης, μὲ συμμετοχὴν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων, γενικωτέρας μελέτης τοῦ θέματος τούτου.

Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως, μὲ τὴν βοήθειαν εἰδικῶς συγκροτηθείσης Ἐπιτροπῆς ἐκ διακεκριμένων μελῶν αὐτῆς, ἔχει μεγάλως ἀπασχοληθῆ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ἀ' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου. Τοῦτο πραγματοποιεῖται μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ 7-17 Ἀπριλίου 1938 ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Κ. Δοσίου. Τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν του κηρύσσει ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Β' ἐπὶ παρουσίᾳ ἐκπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων ἐπισήμων, εἰς τὸν «Παρνασσόν». Ὁ Πρωθυπουργὸς Ι. Μεταξᾶς τιμᾷ τὸ ἐπίσημον γεῦμα ἐπὶ τῷ πέρατι τῶν ἐργασιῶν του, κατὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐκφωνεῖ βαρυσήμαντον λόγον διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χημικῶν. Πολλοὶ Ὑπουργοὶ παρίστανται ἐπίσης εἰς αὐτό. Αἱ ἐργασίαι του ἀποτελοῦν σημαντικὸν γεγονός κατόπιν τῆς παρουσιάσεως, διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν χώραν, τῆς ἐρευνητικῆς προσφορᾶς εἰς κοινὴν ἐκδήλωσιν, μεγάλου ἀριθμοῦ διακεκριμένων ἐπιστημόνων χημικῶν*.

* Εἰς τὴν Ὄργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἑλληνικοῦ χημικοῦ Συνεδρίου μετείχον ἐπίσης ὁ Ἄντ. Δελγιάννης, ὡς Γεν. Γραμματεὺς, οἱ Ι. Καρρᾶς, Α. Κώνστας, Γ. Πανόπουλος καὶ Ι. Παπουτσόπουλος ὡς ἀντιπρόεδροι καὶ οἱ Γ. Ἀδαμόπουλος, Γ. Βάρβογλης, Γ. Γεωργακόπουλος, Ρ. Δαρρίγος, Ι. Κανδήλης, Δ. Καραθανάσης, Ν. Καρνής, Δ. Κισσόπουλος,

Ἦδη εὐρισκόμεθα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1939 καὶ ἡ πρὸς λογοδοσίαν τῆς δράσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τακτικῆ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται τὴν 13 Μαρτίου 1939.



Γερ. Μακρῆς, Κ. Μακρῆς, Ν. Μάνθος, Ζ. Μελά - Ἰωαννίδη, Ι. Μηλιώτης, Μ. Παλαιογιάννης, Π. Παπαμιχαήλ, Α. Παπανδρόπουλος καὶ Γ. Τερμεντζῆς ὡς μέλη.

Τὰ πλήρη πρακτικά τοῦ Συνεδρίου τούτου ἐξεδόθησαν παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς τοῦ Ἐπιτροπῆς, ἐπιμελεία τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ι. Κανδήλη, ὡς ἀνεξάρτητος ἐκ 300 σελίδων τόμος, παραλλήλως δὲ ὑπὸ μορφήν τελευταίου τεύχους τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» τοῦ ἔτους 1938.